

REJSTŘÍK

- 01 Naše (ne)možná misie?
- 02 Misie: "Máme zájem na vaší budoucnosti?"
Ze zasedání generální rady
- 03 První společné jednání
řádových vice-postulátorů
V hledání misionářského severu
Kapucín virtuálním misionářem
- 04 Naše kontemplativní poslání dnes
ZVLÁŠTNÍ: Papežové a svatí

Naše (ne)možná misie?

Ježíš předtím, než vystoupil do nebe, přikázal svým apoštolům: "Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu". Na základě Kristova příkazu se evangelizace pohanů stala prvořadým úkolem Církve. S výjimkou Jana všichni ostatní apoštolové prolili svou krev kvůli svému misijnímu působení.

Serafínský Otec sv. František, inspirovan příkladem apoštolů, toužil, aby jeho bratři považovali misii k pohanům za své zvláštní povolání. Ve své Reholi totiž napsal: "Ti z bratří, kteří z Božího vnuknutí by chtěli jít mezi Saracény a jiné nevěřící..." (FF 207, Reh XII,1).

Pobízení duchem sv. Františka tisíce a tisíce bratří od 13. století až dodnes se stávalo františkánskými misionáři, odvážně a obětavě přinášejícími evangelium do všech světadílů, mezi nimiž byla i Čína.

První františkánská misie se se usadila v Číně na přelomu 13. a 14. století během dynastie Jüan.

Mezi tehdejšími misionáři byl i velmi proslulý františkánský bratr bl. Jan z Monteryvina, jenž založil katolickou misii Číny a stal se pekingským arcibiskupem a primasem celé Číny. Zhruba v polovině 18. století přišli do tibetské oblasti Číny bratři kapucíni z

Marky Anconské a později dorazili také bratři ze Španělska. Jen stěží si lze představit, jak velké oběti přinesli naši bratři v této velké zemi; víme o tom jen to málo, co se lze dočíst v jejich spisech.

Ještě i dnes bratři kapucíni, tak jako jiní řeholníci, touží pomáhat čínskému lidu lépe poznat Pána Ježíše Krista. Víme však, že naráží na mnohé obtíže, protože tam chybí plná náboženská svoboda.

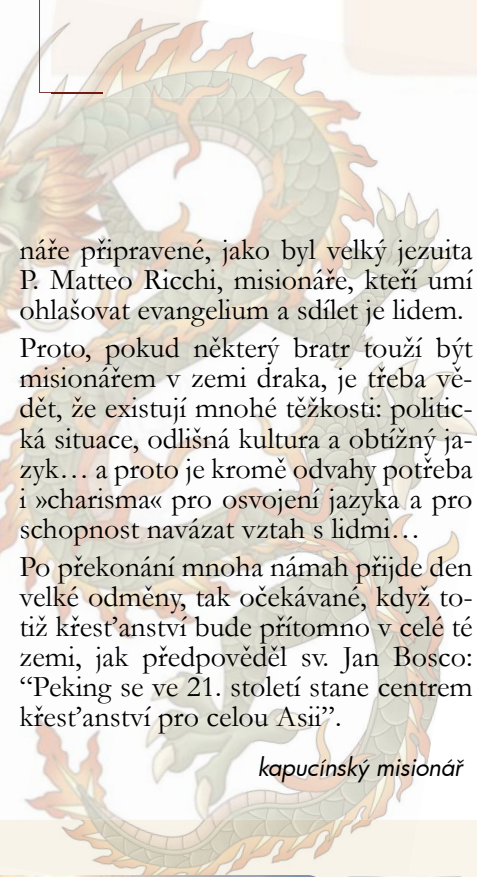
S ohledem na současný hospodářský vývoj se hlavní pozornost obrátila do ekonomické oblasti. Stejně tak ale mnozí lidé dnes se zájmem hledí do oblasti kultury a náboženství.

Pro misionáře je to dobrá příležitost dát Číňanům lépe poznat pravdu Evangelia, protože lidé již začínají tušit, že materiální hojnost nevede k pravému životnímu uspokojení. Z toho důvodu začali hledat

něco, co má větší hodnotu, než hmotné věci, a obracejí se k náboženství. Z toho důvodu v celé Číně v protestantských církvích miliony a miliony lidí přijímají křest, a z tohoto hlediska se lze domnívat, že nyní nastalo jaro pro křesťanství v této velké zemi.

Ježíš říkal: "Žeň je hojná, ale dělníků je málo! Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň!" (Lk 10,2).

Jestliže Čína potřebuje misionáře, je třeba upřesnit, že potřebuje misio-

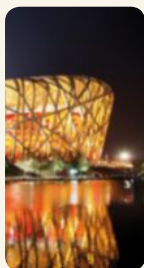

náře připravené, jako byl velký jezuita P. Matteo Ricci, misionáře, kteří umí ohlašovat evangelium a sdílet je lidem.

Proto, pokud některý bratr touží být misionářem v zemi draka, je třeba vědět, že existují mnohé těžkosti: politická situace, odlišná kultura a obtížný jazyk... a proto je kromě odvahy potřeba i »charisma« pro osvojení jazyka a pro schopnost navázat vztah s lidmi...

Po překonání mnoha námah přijde den velké odměny, tak očekávané, když totiž křesťanství bude přítomno v celé té zemi, jak předpověděl sv. Jan Bosco: "Peking se ve 21. století stane centrem křesťanství pro celou Asii".

kapucínský misionář

Ze zasedání generální rady

RÍM, Itálie – Ve dnech 31. března až 11. dubna se generální rada setkala v Římě ke svému desátému řádnému zasedání. Přinášíme zde výběr z nejdůležitějších témat a rozhodnutí:

Byl jmenován provinciál a rádcové pro novou provincii nazvanou »**Provincie Menších bratří kapucínů Piemontu**«, jejímž patronem bude sv. Ignác ze Santhiã.

Byly schváleny »*na zkoušku*« »**Stanovy úřadu pro mezinárodní ekonomickou solidaritu**« a byl představen návrh »**Formačního plánu**« sestaveného Generálním sekretariátem pro formaci.

Bylo obnoveno složení »**Komise pro mezinárodní ekonomickou solidaritu**«. Nyní je složena z bratří: John Pfannenstiel (PR Pensylvánie), Mauro Miselli (PR Lombardie [ITA]), Linus Föh (PR Švýcarsko), Domingo Año Cebolla (PR Španělska), Hailemikael Beraki (PR Eritreje), Paul Alvares (PR Goa [IND]); byli jmenováni i **Projektoví manažeři**: Constantino Alonso Saldívar (KU Mexiko-Texas), Carlos Tavares (PR Minas Gerais [BRA]), Celestino Arias (PR New York-New England), Joseph Coz (PR Francie), Edwin Colaco (PR Karnatky [IND]), James Boner (PR Velká Británie).

Komise pro Spravedlnost, mír a neporušenost tvorstva (SPE) představila plán na toto šestiletí a také dotazník zaměřený na sběr informací o sociálních projektech a dílech v Řádu. Br. John Celichowski (PR Kalvárie, Detroit) byl jmenován předsedou komise.

Přípravná komise pro VIII. PRŘ představila dotazník, který bude rozeslán všem bratřím Řádu.

Ještě před zasedáním bylo zorganizováno setkání s předsedy čtyř Konferencí Evropy s cílem připravit **rohožkovou kapitolu Evropy**, která by měla proběhnout ve Fatimě, ve dnech 1. až 5. prosince 2014.

Když se br. Paolo Braghini zeptal děti, co by chtěli říci indiánům z amazonského Údolí Javari, jedna dvánáctiletá dívka pohotově odpověděla: "Máme zájem na vaší budoucnosti!" A nebyla to pouhá slova. Toto děvče je jedním z tří tisíc studentů víceletých středních a vyšších škol Diecéze Assisi–Nocera Umbra–Gualdo Tadino, kterým byl během uplynulých měsíců představen projekt »Mladí pro Javari«. Projekt se setkal s překvapivým ohlasem. Děti se namáhaly s výrobou rukodělných výrobků i s jejich prodejem. Výtěžek byl odevzdán

Údolí Javari je území domorodců nacházející se zcela na Západě státu Amazonie a táhnoucí se až k hranicím s Peru. Se svými osmi miliony hektary je to druhá největší domorodá rezervace v Brazílii. Vzhledem k hojnému výskytu cedrových a mahagonových stromů, což jsou dvě nejvíce ceněné dřeviny v Amazonii, je tato oblast předmětem intenzivního zájmu dřevařských firem. Údolí Javari je obýváno více než desítkou domorodými kmeny. Tato populace je v současnosti dramaticky sužována rozličnými formami žloutenky, přinášené sem

Br. Carlos Acácio G. Ferreira, OFM Cap
Misijní centrum Assisi

Misie: "Máme zájem na vaší budoucnosti!"

biskupovi Diecéze Assisi–Nocera Umbra–Gualdo Tadino, Mons. Dominiku Sorrentinovi, který 10. února tohoto roku odjel do Amazonie spolu s diecézní delegací a doprovázen provinciálem Serafické provincie Umbrie br. Celestýnem Di Nardo a br. Tarsiciem Calvitti. »Projekt Javari«, organizovaný Misijním centrem bratří kapucínů Umbrie ve spolupráci s organizací »Chlapci misionáři« (Ragazzi Missionari: Ra.Mi.) je od roku 2010 rozvíjen za podpory Diecéze.

vetřelci, a malárie, které pro tento lid představují skutečně smrtelné nebezpečí. Projekt se snaží především vyburcovat občanskou společnost a intervenovat u brazilské vlády za vládní opatření, která by účinně bojovala proti této obtížné situaci.

Na tomto místě bych však chtěl zdůraznit především to, že projekt »Mladí pro Javari« nám ukázal, jak velký misijní potenciál dřímá v mladých lidech. Jejich spontánní velkodušnost a jejich ochota dát se k dispozici a udělat něco konkrétního pro nejvíce potřebné žijící na periférii světa. Toto vše se děje v době, kdy jsou mladí často kritizováni a obviňováni pro svou lhostejnost a malou citlivost vůči problémům reálného světa.

"Máme zájem na vaší budoucnosti!", musí být také naše poselství novým generacím, snad méně nakaženým únavou, která brání vášnivému zápalu pro budoucnost. Oni nás nakazili svým optimismem, který jim ukázal mosty tam, kde my jsme už viděli jen holé zdi.

Za Církev "na odchodu do misí", jak nás žádá papež František (srov. EG 20) je třeba nejdříve vyjít právě z těch mostů, které již existují, avšak které snad nejsou ještě dostatečně využívány...těch mostů, které spojují národy, kultury a generace, a naše provincie...

První společné jednání řádových vice-postulátorů

FRASCATI, Itálie – Ve dnech 23. až 24. dubna proběhlo v našem klášteře ve Frascati dvoudenní setkání vice-postulátorů organizované generální postulaturoou Řádu. Přítomno bylo 35 vice-postulátorů z Itálie, Brazílie, Spojených států Amerických, Švýcarska a Katalánska. Bylo to vůbec poprvé, co se setkali bratři pověřeni přípravou případů svatořečení, aby se poznali, sdíleli, naslouchali si a dostali pokyny, jak lépe vykonávat

Nemálo z přítomných, kteří dlouhé roky horlivě vykonávají tuto službu, bylo velmi překvapeno, když poznalo pravou identitu, úlohu a úkoly jim přiznané. Dopoledne druhého dne je Mons. Michele Prattichizzo, Správce Kongregace pro kauzy svatořečení, informoval o správě majetku, darů, donací a nákladů – na vedení kauz. Ve své správě a v živé diskusi, která následovala, ozřejmil počátek transparentních vztahů chtěných

službu jim svěřenou a jak uvést do praxe slova našeho generálního ministra "Světci jsou bohatstvím Řádu" (Okružní list k výročí 300 let od kanonizace sv. Felixe z Cantalice). Odpoledne prvního dne mohli přítomní bratři vyslechnout zprávu J. Exc. Mons. Marcello Bartolucciho, sekretáře Kongregace pro kauzy svatořečení, který ozřejmil, jakou roli hraje postava vice-postulátora ve vztahu ke generálnímu postulátorovi Řádu, a jaká právní role je jim přisuzována, podle Kodexu kanonického práva, a podle dokumentů papežského učitelského úřadu.

papežem Františkem, a to, jak i ekonomické zprávy patřící ke kauzám svatořečení, mají, prostřednictvím generálního postulátora a Kongregace pro kauzy svatořečení, přímou vazbu na Svátého Otce. Ovzduší srdečnosti, ceněné zprávy, a v neposlední řadě i vlastnosti místa, přispěly k tomu, že toto první setkání řádových vice-postulátorů bylo bratrské a plodné. Když vice-postulátoři opouštěli Frascati, mnozí z nich žádali, aby tato iniciativa neupadla v zapomnutí a byla někdy v budoucnu znovu zorganizována.

Kapucín virtuálním misionářem

PALERMO, Itálie – Narodil se roku 1929 a poté, co nějakou chvíli dělal všechno, co se čeká od kapucína, Otec Bonaventura Salvatore Cinà z Provincie Palermo se po svém odchodu »na odpočinek« vrhnul do vážné práce

na širokém poli virtuálního světa, zvláště pak na sociálních sítích. Na samotném Facebooku je v kontaktu s 2.000 osob ze všech koutů světa, rozličného věku a kultur. Není snadné spočítat hodiny denní práce. Má stále spoustu práce v kontaktu se svými »farníky na síti«, aby se za ně modlil, a aby se informoval, aby je pak mohl lépe formovat. Zpočátku u bratří narážel na kritiku a nepochopení. On se však ospravedlňoval tím, že ukazoval konkrétní výsledky svého apoštolátu, který s ohledem na jeho věk, již nemohl být stejný, jako dříve. Tento způsob mu však dává možnost dosáhnout mnoha osob, které se potřebují přiblížit evangeliu, pokládat otázky, vytvářet zdravé a radostné vědomí, které však především potřebují, aby jim bylo nasloucháno. Když pak slyšel od Benedikta XVI., že tyto prostředky jsou pravá a přiměřená nová pole pro evangelizaci, br. Bonaventura se se vrhnul do své velmi důležité a moderní virtuální misie s výsledky, které jsou velmi reálné a jsou mimo jiné konkrétní pomocí četným řeholníkům a kněžím, kteří ho vyhledávají v počítačové »hovorné«.

V hledání misionářského severu

ACRE, Brazílie – Dne 19. března, kdy se slaví slavnost sv. Josefa, Provincie států Rio de Janeiro a Espírito Santo (Brazílie), oficiálně převzala na sebe starost o misionářskou přítomnost na Severu Brazílie (stát Acre). Až doposud byla tato přítomnost rozvíjena ve spolupráci s Provincí São Paulo, která se však rozhodla z této misie odejít. I když

Provincie Rio má málo bratří a čelí nemalým těžkostem, na své poslední provinční kapitule se rozhodla podpořit tento misijní projekt jaké pravý sen o bratrství ve vzdálené a potřebné oblasti, se všemi problémy, které přináší misijní území, ale také s vědomím, že se jedná o úrodné území pro zasévání Božího slova, svědectví charismatu a kapucínského bratrství.

Sr. Lilian Mutiso
klariska-kapucinka

My, klarisky kapucínky kontemplativního života máme za své poslání kontemplaci božských pravd a stále spojení s Bohem. Modlitba je první a zvláštní povinností nás všech a také všech řeholníků. Kontemplativní jsou prorocké postavy žen a mužů, jsou hlásnými troukami, svědky naděje v toho, který přichází za úsvitu. Kontemplativní jsou ti, kteří mají Boha za střed svého života. Stávají se jedním duchem s Ním. Ten, “kdo přilne k Bohu, stává se jediným duchem s Ním a sám Bůh bude všechno ve všem”, to jsou fakta (2Cel 219, srov. 1Kor 6,17; 12,6). Být kontemplativní znamená být matkami všech osob; kontemplativní osoba nese ve svém srdci a ve svých modlitbách radosti a naděje, těžkosti a trápení lidstva. Blahoslavená Marie Anděla Astorch se cítila “sestrou a matkou všech věřících”. Od chvíle, kdy vstoupila mezi zdi kláštera, hořela touhou obětovat se pro dobro všech věřících. Kontemplativní je člověk, který duchovníma očima vidí to, co druhí nevidí, protože hledí tělesnými očima. Být kontemplativní znamená mít Boží oči. K tomu, abychom se stali skutečně kontemplativními, je třeba nechat se vést Duchem svatým, protože jedině Bůh může proměnit tělesné vidění v duchovní patření. Skutečně kontemplativní lidé se nebojí používat lidských prostředků k dosažení Stvořitele, protože Boha nachází ve všem. Z toho hlediska lze chápat, že

úkol kontemplativního v evangelizaci je duchovní povahy a není to otázka mít co na práci. Kontemplativní nejsou paraziti, pro církev a společnost. Obojí potřebují kontemplativní, aby nacházeli správnou cestu.

Kontemplativní mají prorocké poslání pro církev a pro svět. Pravý kontemplativní člověk má srdce velké jako svět, a nikomu není upíráno místo v cele jeho srdce. Tato schopnost nosit všechny v srdci se rodí z důvěrného vztahu k Bohu, z vědomí, že je obklopena objímán Bohem. Kontemplativní člověk se odděluje ode všech, aby byl se všemi sjednocen. Není to izolovaná osoba. I když je v klauzuře, rozličnými způsoby doprovází druhé. Kontemplativní modlitba přivádí ke kruté realitě zraněného lidstva. Jedná se o duši, která ve svých radostech, bolestech, nadějích i frustracích cítí společenství se všemi, se vším a s Pánem. Všechno přenáší do své kontemplativní duše. Kofi Annan se takto vyjádřil o moci modlitby: “Já jsem nic nevymýšlel sám. Miliony lidí na světě touží po míru. Tudíž říká, že nesmím podceňovat moc modlitby”. Kontemplace je proces, zachraňující lidstvo a kontemplativní osoba je vůdcem tímto směrem.

Modlitba je prvořadým posláním kontemplativního života. Je to modlitba, která dosahuje všech koutů světa. Jedná se o nástroj, jenž nezná hranic. Anž bychom umenšovali význam modlitby, můžeme ji v kontemplativním životě doplňovat o další prostředky evangelizace. S ohledem na potřeby dneška, lidská osoba touží po míru, pokoji, tichu, trvalé radosti. Kontemplativní osoby odpovídají na tyto potřeby milostí kontemplace Boha,

Naše kontemplativní poslání dnes

a tak mohou pomáhat dalším osobám setkávat se s Bohem, jenž je pramenem všeho toho, co může uspokojit srdce člověka. Je naším úkolem takto se chovat a dělit se o krásu, již jsme našly v Bohu, protože kontemplativní život sám o sobě je plným životem v krásy, štěstí a smyslu. Vzhledem k tomuto můžeme nabízet přijetí a osobní vztah osobám, které trpí, které potřebují útěchu, a duchovní povzbuzení. Přijetí musí být svobodné, srdečné, družné, klidné, a bez jakéhokoli komplexu podrážek nebo nadřazenosti s úctou k náboženské a osobní situaci osoby. Nejvyšším vzorem přijímání je Ježíš. On přijímá všechny a naslouchá všem. Ježíš užíval přijetí a osobní vztah jako nástroj evangelizace. Příkladem toho jsou rozhovory s Nikodémem, se Zacheem, s farizejem Simonem a se Samaritánkou. Po Ježíšovi také apoštolové užívali této metody pro hlásání radostné zvěsti. Můžeme pomáhat hodnověrně a kontemplativně těm, kteří hledají osobní setkání s Bohem. Můžeme pomáhat osobám, které se chtějí učit modlit tím, že budeme zvát k účasti na liturgických slavnostech, na skupinách modlitby, kde budeme vytvářet a nabízet prostor pro modlitbu. Můžeme také pomáhat mladým, kteří potřebují rozlišit své povolání. Toto přijetí by mělo být schválené, aby představovalo překážku života modlitby a bratrského života kontemplativní osoby, která sama se potřebuje sytit a nasycovat každodenností Božím slovem, eucharistií a adorací. Jestliže chybí hluboký vnitřní život, není možné být svědky a zvěstovat ostatním Boží lásku, moc a milosrdenství.

Papežové a svatí

VATIKÁN, Den 27, dubna 2014 zůstane historický a nezapomenutelný v srdci katolického světa. Toho dne papež František za přítomnosti nesmírného zástupu lidí kanonizoval dva papeže: Jana XXIII. a Jana Pavla II. Spolu s papežem koncebrovalo 150 kardinálů a 700 biskupů, a také emeritní papež Benedikt XVI. Kardinála Angelo Amato, SDB, prefekt Kongregace pro kauzy svatořečení, za doprovodu postulátorů P. Giovangiuseppe Califana, OFM, a Sławomira Odera, předložil papeži tři žádosti, poté Svatý Otec František pronesl formuli kanonizace, kterou prohlásil za

svaté Jana XXIII. a Jana Pavla II. Ve své promluvě papež František takto popisuje nové svaté: “Svatý Jan XXIII. a sv. Jan Pavel II. měli odvahu hledět na Ježíšova zranění, dotýkat se svými rukama jeho ran a jeho probitého boku. Nestyděli se za Kristovo lidství, nebyli pohoršení Jím a jeho křížem. Nestyděli se za tělo svého bratra (srov. Iz 58,7), protože v každé trpící osobě viděli Ježíše. Byli to dva odvážní lidé, plní nespoutanosti (parresia) Ducha svatého, a dali svědectví Církvi a světu o Boží dobrotě a o jeho milosrdenství.

ZVLÁŠTNÍ

